

מי יקימנו מעליהם כגין דיתגליין
 ושלטא עינא עליהו.

ועל דא קדשא ברין הוא בעא לחפאי לנח
 לאסתתרא מעינא דלא יכיל רוח
 מסאבא לשלטא עליה כגין דלא יתחבל והא
 אתמר. ויבא נח כמה דאתמר לאסתתרא
 מעינא. מפני מי המבול (דהא) דמיין דחקו
 ליה. אמר רבי יוסי חמא מלאך המות דהוה
 אתי (ד"א ל"ג לנביה) ובגין כף עאל לתיבותא,
 ואסתמר בה תריסר ירחי (שתא). ואמאי תריסר
 ירחין. פליגי בה רבי יצחק ורבי יהודה. חד
 אמר תריסר ירחין דכף איהו דינא דחייביא.
 וחד אמר לאשלמא צדיק (נ"א צ"ד) דרגין
 תריסר ושאר דרגין דאתחזי לאפקא מן
 תיבה.

רבי יהודה אמר שתא ירחי אנון כמיא
 ושיתא ירחי באשא. והא הכא מייא הו
 אמאי תריסר ירחי. אמר (ליה) רבי יוסי בתרי
 דינין דגיהנם אתדנו כמיא ואשא. כמיא
 דמיין דנחתו עליהו מלעילא הו צנינין
 כתלגא. באשא דמיין דנפקי מתתא הו
 רתיחן כשא. ועל דא כדינא דגיהנם אתדנו
 באשא ומייא (וכגין כף תריסר ירחי הו דאמר רבי אלעזר דינא
 דחייביא כגיהנם תריסר ירחי הו והא אוקמוה. ועל דא כל אנון חייבי עלמא
 אתדנו כתרין דינין אליו כמיא ואשא) עד דאשתציאו
 מעלמא. ונח הוה מסתתר בתיבותא ואתפסי
 מעינא ומחבלא לא קריב לגביה, ותיבותא
 איהי הוה שטאי על אנפי מיא כמה דאת
 אמר וישאו את התיבה ותרם מעל הארץ.
 ארבעים יום לקו. דכתיב ויהי המבול
 ארבעים יום על הארץ וגו'. וכל
 שאר זמנא אתמחון מעלמא. הדין הוא
 דכתיב וימחו מן הארץ. ווי לון לאנון חייביא

יקימנו מעליהם כדי שיתגלו
 ותשלט עליהם העין.

ועל זה רצה הקדוש ברוך הוא
 לכסות את נח, להסתתר מהעין,
 שלא תוכל רוח הטמאה לשלט
 עליו כדי שלא ישחת, והרי
 נתבאר. ויבא נח, כמו שנתבאר
 להסתתר מהעין. מפני מי
 המבול, ושהרי המים דחקו אותו.
 אמר רבי יוסי, ראה מלאך המות
 שהיה בא [אליו] ולכן נכנס לתבה
 ונשמר בה שנים עשר חדשים [של
 השנה]. ולמה שנים עשר חדשים?
 נחלקו בה רבי יצחק ורבי
 יהודה. האחד אמר שנים עשר
 חדש שקף הוא דין הרשעים.
 ואחד אמר להשלים צדיק [נ"א
 צ"ד] שנים עשרה דרגות ושאר
 הדרגות שהיו ראויים לצאת
 מהתבה.

רבי יהודה אמר, ששה חדשים
 הם במים וששה חדשים באש,
 והרי כאן היו מים, ולמה שנים
 עשר חדשים? אמר [ר"י] רבי יוסי,
 בשני דיני הגיהנם נדונו - במים
 ואש. במים - שהמים שירדו
 עליהם מלמעלה היו צוננים
 כשלג. ובאש - שהמים שיצאו
 מלמטה היו רותחים כאש. ועל
 זה בדין הגיהנם נדונו - באש
 ומים [ולכן שנים עשר חדש היו. שאמר רבי
 אלעזר, דין הרשעים בגיהנם הם שנים עשר חדשים.
 ומרי פרשות. ועל זה כל אותם רשעי העולם נדונים
 בשני דינים הללו - במים ואש] עד שהשמדו
 מן העולם. ונח היה מסתתר
 בתבה והתכסה מן העין
 והמשחית ולא קרב אליו,
 והתבה הייתה שטה על פני
 המים, כמו שנאמר וישאו את
 התבה ותרם מעל הארץ.
 ארבעים יום לקו, שכתוב ויהי
 המבול ארבעים יום על הארץ
 וגו'. וכל שאר הזמן נמחו
 מהעולם. זהו שכתוב וימחו מן

דְּהָא לָא יְקוּמוּן לְאַחֲיָא בְּעֵלְמָא לְמִיקָם
בְּדִינָא הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּמְחוּ כְּמָה דְאַתָּ
אָמַר, (תהלים ט) שָׁמֶם מַחִית לְעוֹלָם וְעַד. דְּאִפְּלִי
לְמִיקָם בְּדִינָא לָא יְקוּמוּן:

וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ. רַבִּי אֲבָא
פָּתַח (תהלים נז) רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים
עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדָהּ. וְוִי לֹוֹן לְחִיבֵיָא דְאַנּוּן
חֻטָּאן וּמְרַגְיִזִין לְמֵאֲרִיחוֹן בְּכָל יוּמָא.
וּבְחֻבְבֵיָהּ דְחִיִּין לָהּ לְשְׂכִינְתָא מֵאַרְעָא.
וְגַרְמִין דְתִסְתַּלַּק מֵעֵלְמָא. וְשְׂכִינְתָא אֲקָרִי
אֱלֹהִים. וְעַלָּה פְתִיב רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם
אֱלֹהִים.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה דְדְחִיִּין
לָהּ לְבַר. וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ, דְּלֹא שְׂרִיָּא
בְּעֵלְמָא וְאִסְתַּלַּקַת מִנָּה. וְכַד אִסְתַּלַּקַת
מֵעֵלְמָא, הָא לִית מָאן דִּישַׁגַּח בְּעֵלְמָא וְדִינָא
שְׁלֵטָא (בְּדִינָא) כְּדִין עֲלוּי. וְכַד יִתְמַחוּן חִיבֵי
עֵלְמָא וַיִּסְתַּלְּקוּן מִנָּה (דְּעֵלְמָא), שְׂכִינְתָא
אֶהְדְּרַת מְדוּרָה בְּעֵלְמָא.

אָמַר לִיה רַבִּי יִיסָא, אִי הָכִי הָא אֲרַעָא
דִּישְׂרָאֵל דְּאַתְמַחוּן חִיבֵיָא דְהוּוּ
בְּהוּא זְמַנָּא אֲמַאי לָא אֶהְדְּרַת שְׂכִינְתָא
לְאַתְרָה פְּדַבְקְדְּמִיתָא. אָמַר לִיה בְּגִין דְּלֹא
אִשְׁתָּאֲרוּ בָּהּ שְׂאֵר זַפְּאֵי עֵלְמָא. אֵלָא (אבֵּל)
בְּכָל אַתְר דְּאָזְלוּ נַחְתַת וְשׁוּיָאֵת (דף טט ע"א)
מְדוּרָה עֲמַהוּן. וּמַה בְּאַרְעָא נוֹכְרָאָה אַחְרָא
לָא אַתְפְּרָשָׁא מְנִיָּהּ, כָּל שְׂפָן אִי אִשְׁתָּאֲרוּ
בְּאַרְעָא קְדִישָׁא.

וְהָא אַתְמַר. בְּכָל חוּבִין דְחִיבֵי עֵלְמָא
דְחִיִּין לָהּ לְשְׂכִינְתָא. חַד מְנִיָּהּ
מָאן דְמַחְבֵּל אֲרַחֲיָה עַל אֲרַעָא כְּדָאֲמַרְן.
וּבְגִין כֵּן לָא חָמִי אֲנַפִּי שְׂכִינְתָא וְלֹא
עָאֵל בְּפִלְטְרִין. וְעַל דָּא כְתִיב בְּאַלִּין

הָאָרֶץ. אִוִי לָהֶם לְאוֹתָם רְשָׁעִים,
שְׁתַּרְי לֹא יְקוּמוּ לְחַיּוֹת בְּעוֹלָם
לְעַמְד בְּדִין. זְהוּ שְׂכַתוּב וַיִּמְחוּ,
כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (תהלים ט) שָׁמֶם מַחִית
לְעוֹלָם וְעַד. שְׂאִפְּלוּ לְעַמְד בְּדִין
לֹא יְקוּמוּ.

וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וַתָּרֶם מֵעַל
הָאָרֶץ. רַבִּי אֲבָא פָּתַח, (שם נז)
רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדָהּ. אִוִי לָהֶם לְרְשָׁעִים
שְׁחוּטָאִים וּמְרַגְיִזִים אֶת רְבוּנָם
בְּכָל יוֹם, וּבְחֻטָּאֵיהֶם דְּחוּסִים
אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָאָרֶץ, וְגוֹרְמִים
שְׁתַּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם. וְהַשְּׂכִינָה
נִקְרָאת אֱלֹהִים, וְעַלֵּיהּ כְּתוּב
רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים.

בֵּא רָאָה מַה כְּתוּב, וַיִּשְׂאוּ אֶת
הַתְּבָה, שְׂדַחוּ אוֹתָהּ הַחוּצָה.
וַתָּרֶם מֵעַל הָאָרֶץ, שְׁלֹא שׁוּרָה
בְּעוֹלָם וְהִסְתַּלְּקָה מִמֶּנּוּ. וּכְשֶׁהִיא
מִסְתַּלַּקַת מִהָעוֹלָם, הָרִי אֵין
מִי שְׂיִשְׁגִיחַ בְּעוֹלָם, וְאִזּוּ הַדִּין
שׁוֹלֵט (הדין) עֲלוּי. וּכְשֶׁיִּמְחוּ רְשָׁעֵי
הָעוֹלָם וַיִּסְתַּלְּקוּ מִמֶּנּוּ (מִהָעוֹלָם),
הַשְּׂכִינָה מְחֻזְרָה אֶת מְדוּרָה
לְעוֹלָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יִיסָא, אִם כֵּן, הָרִי
אָרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׂנַמְחוּ הָרְשָׁעִים
שְׁהִיוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן, אִזּוּ לְמַה
לֹא חֻזְרָה הַשְּׂכִינָה לְמִקוּמָהּ
כְּבַתְחֻלָּה? אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׁלֹא
נִשְׂאָרוּ בָּהּ שְׂאֵר צְדִיקֵי הָעוֹלָם,
אֵלָא (אבֵּל) בְּכָל מְקוֹם שְׁהִלְכוּ,
יְרֵדָה וְשָׁמָּה אֶת מְדוּרָה עֲמַהּ.
וּמַה בְּאַרְץ נְכֻרְיָה אַחְרַת לֹא
נִפְרְדָה מֵהֶם - כָּל שְׂפָן אִם
נִשְׂאָרוּ בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה.

וְהָרִי אֲמַרְנוּ. בְּכָל הַחֻטָּאִים
שֶׁל רְשָׁעֵי הָעוֹלָם, דְּחוּסִים
אֶת הַשְּׂכִינָה. אֶחָד מֵהֶם מִי
שְׂמַשְׁחִית דְּרַכּוּ עַל הָאָרֶץ, כְּמוֹ
שְׂאֲמַרְנוּ, וְלִכְּן לֹא רוּאָה פְּנֵי
שְׂכִינָה וְלֹא נִכְנָס לְפִלְטְרִין.
וְעַל זֶה כְּתוּב עַל אֵלָה